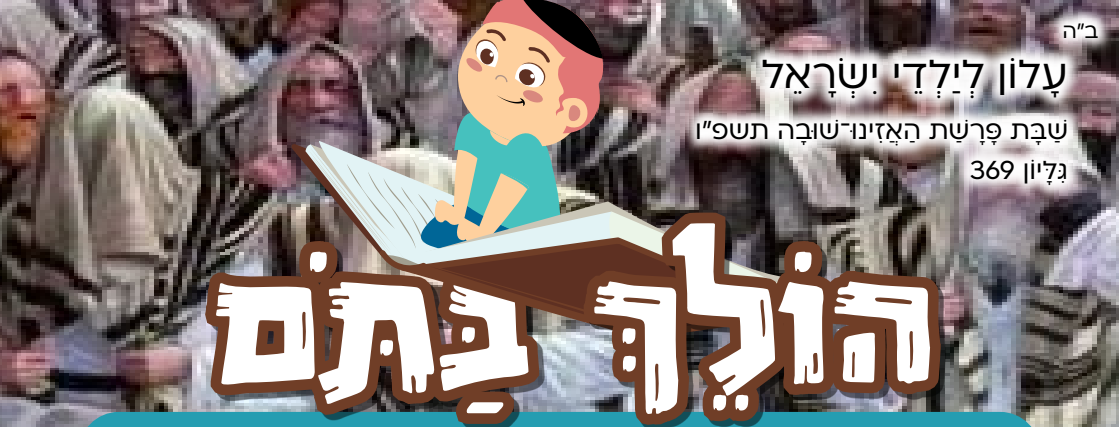

הוֹלֵךְ בֵּיתָם

עצומו של יום מכפר

על יום-הכפורים נאמר: "עצומו של יום מכפר". כלומר, ביום כפור ה' מכפר לעם ישראל על כל החטאים שלהם. במשך השנה קורה שהאדם חוטא, ומכתיים את נשמתו בכתמים. אבל האמת היא, שהכתמים והפגמים הם חיצוניים בלבד. עמק בפנים, כל יהודי הוא טהור וקדוש. הוא חטא בגלל היצר הרע שלו, וזה לא רצונו האמתי.

כשאנחנו קולטים שאנחנו מאוד אוהבים את ה' וקשורים אליו תמיד, ומתברר, שכל יהודי בתוך-תוכו הוא יהלום בזהב, נשום חטא אינו יכול לפגוע בו, אז נמחקים כל החטאים שלנו. ביום-הכפורים מתגלה היהודי האמתי שלא עבר שום עברה מעולם.

האמת הזו מסתרת בדרך-כלל, אולם ביום-הכפורים מתקלפות השכבות החיצוניות, והנשמה הפנימית מתגלית.

נתייחס אל הארבעה האלה... ואל התחבר לרשע

התנא מדיק וכותב "ואל תתחבר לרשע" ולא "התרחק מן הרשע", כי גם אל הרשע יש להתיחס באהבה וקרוב, ולנסות לקרבו לתורה ומצוות.

אך כמובן צריכים להזהר לא להתחבר אליו ולהיות כמוהו – "ואל תתחבר לרשע".

על פי פרקי אבות פרק א' משנה ז', וביאורי הרבי

קצור
סלחתי

ספור חסידי

רבי נפתלי הירצקא ארזאצפערט'ס תפארה

פֿאַם

פֿאַם תקרא

תהלים

בצצקות

ובכיות

וּקרא שם תהלים בבכיות
וצעקות. הצעקות שלו הפריעו
לגוים שישבו שם לישון, והם לקחו
לו את ספר התהלים וזרקו מהחלון.
זה כמובן לא עזר להם והוא רק
הגביר את צעקותיו, עד שהגיע
אליו אחד הפריצים שישב שם
ושאל אותו למה הוא כל כך צועק.
היהודי ספר לפרץ את כל הספור,
והוא אמר לו שיפסיק לבכות כי
התמזל מזלו והוא בעצמו צריך
להיות השופט שלו, ומכיון שהוא
רואה שהוא איש ישר הוא יזכה
אותו במשפט, וכך היה.

הגיע איש אחד
לרבי נפתלי,
וספר לו שהגוים העלילו עליו שהוא
נתן לכמה גוים יין עם רעל והרג
אותם, והם רוצים להרג אותו,
רחמנא לצלן.
רבי נפתלי ענה לו: "כשתחזר
לבית שלך תקנה כרטיס נסיעה
למחלקה הראשונה ברכבת,
איפה שיושבים הגוים המכבדים,
ותקרא שם תקרא תהלים בצעקות
ובכיות"
היהודי אכן עשה כך: הוא קנה
כרטיס למחלקה הראשונה ברכבת

שאלות השבוע

1. מה גורמת קרבת ה' אלינו ביום הכפורים?
2. מה אנחנו לומדים מזה שכתוב דוקא "ואל תתחבר לרשע"?

את התשובות, בנוסף לכתבת בה אתם גרים, יש לשלוח בהודעה למספר **050-399-6063**,
או לדוא"ל של העלון. בעזרת ה', פעם בחודש תתקום הגרלה (בכל שבוע צוברים כרטיס
נוסף) על **משחק קפסא**, בין הפותרים נכונה.

המזכיר מנהל צעדי: משפחת יוליוס

אם ארכאולוג העלה חרס בידו...

זה טוב או לא טוב?

בדיחת
קורש

תקציר: אותו יהודי, משה, הגיע לרב המקום ובקש תקון על כך שבטעות חילל את השבת. הרב אמר לו שביום ששי הבא, קצת לפני כניסת שבת, יבוא לבית הכנסת וידליק נרות. מיכל, (ר' מיכל מזלוטשוב) הנער שישב ולמד בפנת בית הכנסת, שמע את מה שאמר הרב למשה, וחשב שזה לא תקון מספיק לעברה כזאת חמורה, אבל לא אמר כלום.

משהראה את זה, והלך בצער גדול לרב המקום וספר לו על הכלב שבא ואכל את כל הנרות. משה ספר לרב שהוא חושש שזה סימן שתשובתו לא התקבלה. אמר לו הרב: "אין לך מה לדאג, זהו סתם מקרה. ביום ששי הבא, בא שוב לבית הכנסת, תביא שוב פעם נרות ותדליק אותם לכבוד שבת".

הגיע ערב שבת, ומשה, בא לבית הכנסת עם חבילת נרות בידו, והדליק אותם במקום המיוחד לנרות בבית הכנסת. אחרי זמן מה, עוד לפני שבאו כל המתפללים לקבלת שבת, התפרץ קלב לבית הכנסת, חטף את כל הנרות שמשה שם, ואכל אותם.

המִשְׁנָה
יְבוּא
אִי"ה

מספרים נאיבים

535

מכירים את זה שכשאתם שמחים, מה השאלה? הגימטריה של פתאום עולים לכם המון רעיונות טובים?
מה הסבה שזה ככה?

ה' אוהב צדיקים ר' אשר פרינד

ר' אשר פרינד

תאריך לדה: כ"ה אלול תר"ע.

תאריך פטירה: י"א תשרי תשס"ד.

קורות חיו: הוריו הם אריה מרדכי וסיה רבקה דבורה, ומשפחתו השתייכה לישוב הישן בארץ ישראל.

בצעירותו היה ר' אשר חסיד של רבי אברהם אלימלך מקרלין. לאחר שהרבי מקרלין נרצח בשואה, נהג לבקר אצל רבי אברהם שטרנהרץ, מגדולי חסידי ברסלב.

ר' אשר סיע לאנשים רבים בקשיים רוחניים וגשמיים, והשיב לרבים על שאלותיהם.

מפעל חייו היה ארגון החסד 'יד עזרה ושולמית', אליו הוריש את כל רכושו לאחר פטירתו.

תמונתו של ר' אשר פרינד

ר' אשר

דבר. כי אם זה ה' - זה הכי כיף וטוב שיכול להיות!

אפילו אם קורה לנו משהו לא טוב, רחמנא ליצלן, נשמח ממנו מאוד, כי ה' עשה אותו! אם מי שהכי אוהב אותי, ואני הכי אוהב אותו מכאיב לי - זה ירגיש לי חבוק, ולא מכה.

תמיד הדגיש ולימד שעלינו להתחזק כל הזמן באמונה שה' עושה את הכל. כל מה שקורה לנו ולסובבים אותנו, ומה שקורה בעולם כלו - הוא מה'.

אם נבין היטב שהכל זה מה' אנחנו נהיה תמיד בשמחה, ולא נסבול ונצטער משום

